

Høringsvar over Udkast til forslag til Lov om ændring af lov om social service (Markedsføring af leverandører af samt servicebevis til personlig og praktisk hjælp)

Kommunernes fritagelse for at udarbejde information om godkendte leverandører, kan gøre det mere kompliceret for borgerne at sammenligne de enkelte leverandørers ydelser. Alle borgere, der selv kan administrere det, skal have ret til at få tilbudt et servicebevis.

Lovforslaget udmønter to forslag fra regeringens kvalitetsreform. Regeringen begrundet lovforlaget med, at det vil frigøre ressourcer i kommunerne til andre opgaver, ved at ophæve den kommunale myndigheds forpligtelse til at udarbejde generelt informationsmateriale om leverandører af personlig og praktisk hjælp. Endvidere får kommunerne mulighed for at tilbyde et servicebevis til borgere, der er visiteret til personlig pleje og eller praktisk hjælp efter servicelovens § 83. Det anføres i høringsskrivelsen, at lovforslagene sigter mod at forbedre vilkårene for modtagere af personlig og praktisk hjælp, gennem øgede valgmuligheder for den enkelte.

Det er FTF's vurdering, at når kommunalbestyrelsen fritages for at udarbejde generelt informationsmateriale vedrørende alle godkendte leverandører og herefter blot skal oplyse, hvilke leverandører der er godkendt, kan det som konsekvens medføre en ringere kvalitet i den information, der er grundlag for borgerens frie valg af leverandør.

Efter forslaget er det op til den enkelte godkendte leverandør at bestemme, hvorvidt man vil udarbejde markedsføringsmateriale og hvilke oplysninger der evt. skal gives til borgerne.

FTF er af den opfattelse, at de godkendte leverandører skal have pligt til at udarbejde markedsføringsmateriale, så borgerne kan sammenligne de enkelte leverandørers ydelser, inden de vælger leverandør. Ellers ser vi en betydelig risiko for en mere kompliceret og vanskelig valgsituation, end det har været tidligere.

Et servicebevis, der har karakter af en købsret til visiteret hjælp omsat til et givent beløb, skal ikke være frivillig for kommunerne. Alle borgere skal have ret til et servicebevis, hvis kommunen skønner, at de kan håndtere ordningen.

Servicebeviset er imidlertid et ret kompliceret regelsæt, særligt i forhold til borgernes arbejdsgiveransvar, hvorfor det skal sikres, at borgeren er fuldt informeret om de retlige konsekvenser af arbejdsgiveransvaret og at kommunen kontinuerligt følger op på, hvorvidt borgerens egen administration af hjælpen fungerer tilfredsstillende, set i forhold til borgerens behov for hjælp.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey

Formand